

DECIZIE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de către Antonina Ovcinnicova,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 161 împotriva Antoninei Ovcinnicova, intervenientul accesoriu Societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015, prin care cererea de apel depusă de către Antonina Ovcinnicova a fost restituită,

c o n s t a t ă:

La 15 octombrie 2014, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 161 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Antoninei Ovcinnicova, intervenientul accesoriu Societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contului personal deschis la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 161 pe numele pîrîtei, intervenientul accesoriu SA „Termocom” a livrat energie termică, dar pîrîta nu a achitat serviciile prestate. Indică că datoria formată în perioada 2010 – octombrie 2014, constituie suma de 4470,94 lei pentru energia termică, iar datoria formată pentru prestarea altor servicii comunale pentru perioada mai 2010 - octombrie 2014, constituie suma de 7642,27 lei.

Cere, CCL nr. 161 încasarea de la Antonina Ovcinnicova a sumei de 12113,21 lei cu titlu de datorie și suma de 364 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2015, acțiunea a fost admisă și a fost încasat de la Antonina Ovcinnicova în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 161 suma de 12113,21 lei datoria pentru serviciile locativ comunale prestate pentru perioada pînă în luna octombrie 2014 și suma de 590 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei, iar în total suma de 12703,21 lei.

La 27 februarie 2015, Antonina Ovcinnicova a depus apel nemotivat împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea acestuia casarea integrală a hotărîrii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță. Totodată apelanta a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat invocînd că are vîrsta înaintată și este pensionară.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 a fost respinsă cererea de scutire de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel depuse Antonina Ovcinnicova și i s-a comunicat apelantei despre necesitatea prezentării

dovezii de plată a taxei de stat și depunerea apelului motivat pînă la 10 iunie 2015, ora 11.00, iar în caz dacă nu va lichida neajunsurile indicate cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015 cererea de apel depusă de Antonina Ovcinnicova a fost restituită.

La 21 septembrie 2015, Antonina Ovcinnicova a declara recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015, cerînd repunerea în termen a cererii de recurs, admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare.

Recurenta Antonina Ovcinnicova în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, o consideră nemotivată și ilegală.

Menționează că nu a cunoscut despre încheierea instanței de apel din 13 mai 2015, iar la actele pricinii lipsesc careva date că i s-a adus la cunoștință această încheiere. Din acest motiv a și fost amînată examinarea cererii pentru 09 iulie 2015 și respectiv 30 iulie 2015.

Mai menționează că la 29 iulie 2015 a încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Pavel Ilchiu împuternicindu-l să-i reprezinte interesele în baza mandatului din 29 iulie 2015, care la 30 iulie 2015 a făcut cunoștință cu materialele pricinii inclusiv cu încheierea instanței de apel din 13 mai 2015.

De asemenea invocă recurenta că, la 30 iulie 2015 de către avocatul Pavel Ilchiu a fost depusă o cerere de amînare a ședinței de judecată din 30 iulie 2015, pe motiv că în aceeași zi, la aceeași ora participă la o altă ședință de judecată în Judecătoria Strășeni.

Menționează că toate citațiile și înștiințările au fost expediate pe adresa ei, cu toate că ea locuiește la fiica ei și nu a recepționat nici încheierea instanței de apel din 30 iulie 2015 motiv din care solicită repunerea în termen a recursului.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de repunere a recursului în termen și a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul examinării pricinii s-a stabilit că, la 27 iulie 2015 Antonina Ovcinnicova a depus cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 29 ianuarie 2015 solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii, fără a indica motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și fără a achita taxa de stat, solicitînd totodată scutirea de la plata acesteia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 a fost respinsă cererea privind scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel

declarată de Antonina Ovcinnicova, acordându-i un termen pentru prezentarea apelului motivat și dovezii de plată a taxei de stat pînă la 10 iunie 2015, orele 11.00.

Dat fiind faptul că, în ședința de judecată a instanței de apel din 10 iunie 2015 părțile nu s-au prezentat, și nici nu a fost recepționat de instanță avizul de recepție ce ar confirma primirea de către apelantă a încheierii, ședința de judecată a fost amînată pentru 09 iulie 2015, iar apoi pentru 07 iulie 2015, părțile fiind înștiințate legal despre acest fapt.

Tot din actele pricinii rezultă că la 30 iulie 2015 Antonina Ovcinnicova a depus cerere în instanța de apel solicitînd amînarea ședinței de judecată din 30 iulie 2015, ora 12.00 pe motiv că avocatul este ocupat într-o altă ședință de judecată.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 30 iulie 2015 a restituit cererea de apel depusă de Antonina Ovcinnicova, deoarece apelanta nu s-a conformat și nu a înlăturat indicațiile instanței de apel din 13 mai 2015.

La 21 septembrie 2015, Antonina Ovcinnicova a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015 solicitînd și repunerea în termen a recursului.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Astfel din actele pricinii rezultă cu certitudine faptul că recurenta Antonina Ovcinnicova a cunoscut despre încheierea instanței de apel din 13 mai 2015 și despre ședința de judecată din 30 iulie 2015, fapt confirmat prin cererea acesteia de amînare a ședinței de judecată (f.d. 77). Însă, cu toate acestea a depus recurs împotriva încheierii instanței de apel din 30 iulie 2015 la 21 septembrie 2015, adică cu omiterea termenului de declarare a acestuia.

Articolul 116 alin. (1) Codul de procedură civilă expres prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, iar alin. (3) din același articol stabilește că la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Din circumstanțele stabilite, Colegiul constată că termenul de declararea a recursului este omis, fapt recunoscut și de recurentă prin solicitarea acesteia de repunere în termen. Însă, recurenta solicitînd repunerea în termenul de declarare a recursului nu a anexat probe ce dovedesc omiterea termenului din motive întemeiate, și prin urmare cererea de repunere în termenul de declarare a recursului este neîntemeiată.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, Pîrnău ș.a. vs Republica Moldova din 31 ianuarie 2012 și SA „Universul” vs Republica Moldova din 10 iulie 2012).

În hotărîrea din 03 aprilie 2008 în cauza Ponomaryov contra Ucrainei Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că instanțele urmează să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii de atac, însă ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată.

Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai statuat că chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a menționa și faptul că recurenta, cunoscând despre inițierea acțiunii în instanța de judecată și despre depunerea cererii de apel nemotivată la 27 februarie 2015, precum și prin depunerea cererea de amânare a ședinței de judecată din 30 iulie 2015, nu a luat măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În această ordine de idei, este cert că depunând cererea de recurs împotriva încheierii 30 iulie 2015 cu omiterea termenul legal, recurenta a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Circumstanțele descrise supra denotă netemeinicia cerinței de repunere a recursului în termen.

Astfel, motivul invocat de recurentă precum că a locuit pe o altă adresă decât cea indicată la actele pricinii și nu a recepționat încheierile emise de instanța de apel și că reprezentantul ei a făcut cunoștință cu materialele cauzei la 02 septembrie 2015, nu poate fi reținut, or art. 425 CPC expres prevede că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile calendaristice din data pronunțării.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că cererea de repunere a recursului în termen este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea Antoninei Ovcinnicova de repunere a recursului în termen și de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea Antoninei Ovcinnicova de repunere a recursului în termen.

Se respinge recursul declarat de către Antonina Ovcinnicova ca depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru